

Horsens-studenten Ole Dalgaard debuterer i „By, du min elskede" med en række korte, iagttagende, men ganske energiske prosadigte om Horsens og kærligheden

Horsens studenten Ole Dalgaard har lagt en debutbog frem på efterårets litterære marked. Lokale gymnasiekredse vil nok vide, at samme Dalgaard bl. a. i Statsskole-organet „Heureka" har udfoldet sig kunstnerisk, men nu har Gyldendal udsendt en slank versbog og derved formidlet hans prosadigte til en større kreds. Og det er nok værd at bemærke.

For det første fordi bogen er læseværdig, men også fordi Ole Dalgaards debut har speciel lokal interesse, al den stund Horsens er den by, der hentydes til i titlen „By, du min elskede". Alle bogens poetiske situationer udspilles i Horsens, den ydre ramme er byens cafeteriaer, parker, den kommunale badeanstalt Kino, lystbådehavnen, rutebilstationen, forsamlingsbygningen og andre kendte steder.

Ole Dalgaards hovedperson Johannes færdes i byen og han holder af den, fordi han nu engang er kommet til at henleve nogle år af sit liv i den. Han holder af den og han ser den ikke mindst i relation til kærligheden, for byen bliver identisk med hans forhold til Eva, den ydre ramme om en ung mands elskov.

Det der især slår ved Dalgaards debutbog er dens enkelthed. Alle de korte enkeltidigte rummer en fortættet, iagttagende, men ganske energisk enkelthed, som udtrykkes

kortfattet stil. Samlingen er realistisk og vil aldrig kunne beskyldes for at være uforståelig. For nok er den traditionelle sætningsbygning delvis opløst, men det hænger sammen, og der er ikke på noget tidspunkt tilløb til hverken symbol- eller

Ole Dalgaard

Ordene og sætningerne har pålydende værdi og virker umiddelbart, så der ikke bliver behov for dybsindige analyser. Og en af fordelene ved denne enkelthed og nøgternhed er en vis afstand, og en af bogens værdier ligger vel netop i, at den ikke føles påtrængende, men alligevel vedkommende.

Ole Dalgaards tone er følsom og dæmpet, og selv om han lægger afstand i sit værk, så finder man alligevel noget personligt. Enkeltheden som princip virker på en eller anden måde, og selvom Dalgaards talent er mindst ligeså slankt som hans debutbog, så læser man den gerne. F. eks. når bogen hovedperson Johannes oplever foråret komme til Horsens:

*Foråret kommer til Fabrikvej
Johannes bli'r varm af solen de*

*øverst oppe gemmer en lærling
sig til fyraften
nede ved havnen
kommer skibene med kul
beverdingen åbner først kl. 21
og „Fiskeri i Havnebassinet er
forbudt!"
ma.*